

Johann Bacmeister

**Rector Academiae Rostochiensis Joannes Bacmeisterus, D. Med. & Sup. Math. P.
P. Ad Lessum Quem Vir ... Dn. Jacobus Diesteler Senator huius Urbis ... Viduus
Moestissimus Coniugi ... Annae Margaretae Paltheniae hodierna ... pararum
expetit Omnes omnium ordinum Cives Academicos ... invitat : [P.P. Sub Sigillo
Rectoratus XXX. Octobr. Anno CI IC LXXXIII.]**

Rostoch.: Weplingius, [1683]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776206966>

Druck Freier Zugang

Bacmeister, J.,
in
A. M. Palthen,
uxor. J. Diesteler.
Rostock, 1683.

468

RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS
JOANNES BACMEI-
STERUS, D.

Med. & Sup. Math. P. P.
Ad Lessum

Quem

VIR PRUDENTISSIMUS AC PRÆSTANTISSIMUS

DN. JACOBUS
Diesteler

Senator hujus Urbis dignissimus, Serenissimorum Prin-
cipum Mecklenburgicorum ac Nobiliss. Statuum Pro-
vincialium Thesaurarius
Viduus Mcestissimus

Conjugi suæ desideratissima, Fœminæ honoratissima

ANNÆ MAR-
GARETÆ PALTHENIÆ

hodiernâ uce paratam expetit

Omnes, omnium ordinum Cives Academicos
officiose & speramenter
invitat.

Rostock, t'ralo W EPLINGIANO. Acad. Typogr.

Ngressum in hanc vi-

tam cum egressu ex eâdem si componamus, non eadem utriusque apparet conditio, sed alia istius, hujus item alia. Omnis absque sensu in eam in greditur, non sine exquisitiô acerbissimo doloris sensu ex eadem egredimur. Ingrediendi tempus quamvis multiplex, ut plurimum tamen certum est, à naturâ quippe ipsâ præscriptum ac definitum; egre-

diendi adeò est incertum, ut nullos revocari ad calculos possit, adeoque nec Babylonis numeris supputari, nec solerti mentis conjecturâ prævideri. Ingrediendi tantum modus existit unicus, at egre-diendi innumerabiles atque infiniti: *Mille modis lethi miseris mors una fatigat.* Hinc præclare dictum à Senecâ Tragicò: *Eripere vitam nemo non homini potest, sed nemo mortem.* Mille ad hanc aditus patent, mille casus inopinati eandem accelerant, ut cum Poëtâ Græcò rectè dixeris: *Ἄλλοι δ' ἄλλα κέλονται Φέροντες ἐνὸς ὄχθου ἄλιον ἄλῃα διαδύκετ' ἀδ' ἄλῃα θάνατον.* Et cum Latinorum principe Tragicorum exclamaris,

*Quàm varia lethi genera mortalem trabunt
Carpuntque turbam!*

Nam alius quidem in bestias incidit, & mortì sit præda: alius fulmine jectus repente interit: alius flammæ ignisque subito exardescantis vi perit: alius aquis submersus interit. Non deest, qui mortis causam gaudium habuit: nec desit, qui effusum risum: alium moror, alium concubitus extinxit. Est, quem tegula tectò delapsa necavit: est quem stiria interemit: est, cui Testudo marina ab Aquilâ ex aëre dejecta exitiò fuit. Alius uvæ acinò præfocatus memoratur: alius haustò cum lacte pilò: alius, cum balneum egressus ovum sorberet: alius muscâ in fauces involante: alius, cum ludens jactum in sublime pyrum ore excepisset, idque altius descendisset: alius piscis officulò transversim in gutture hærente. Reperitur, qui imbris causa petitam latebram sepulcrum sortitus est. Reperitur, cuius amnem pernataturi acuta arundo, aqvistecta, pectus confodit animamque eripuit. Reperitur, qui manante à naribus sanguine faucesque per os petente enectus est prius, quàm quis rem prælentiret.

Mull

Multi passim ferrò cadunt, vel statim exanimati, vel vulnere sive gravi sive levi acceptò aliquot post dies animam efflantes. Et quis omnes mortis vias percenseat? Homo namque adè solidus non est, ut solidorum sit incurfio, & quasi incus. Quocunq; respexerimus, prope nobis adest, qui derepentè nos strangulat, & roseam vivendi metam intercludit. Et quidem, secundum enecam Epist. 66. *Mors omnium par est, per qua venit, diversa sunt. Id, in quod desinunt, unum est. Mors nulla major aut minor est: habet enim eundem in omnibus modum, finisse vitam.* Adè misera nostrum omnium, quicunq; degimus hoc ævi, & in hujus vitæ sordibus hæremus, fors est, ut certum quidem mortis adventum præstolemur, sed quò sit expectandus tempore, quove modò spemque metumque inter dubii ignoremus

Quid quisque vitet, nunquam homini satis

Cautum est in horas - - - - -

-- -- improvisa lethi

vis rapuit, rapietque gentes. ut Romanus Lyricen canit. Hanc moriendi inevitabilem necessitatem, horæ autem decretoriæ maximam incertitudinem pensitans *Ælius Adrianus* Imper: humanis ex rebus excessurus, his allocutus suam animam fertur: *Ani- mula, blandula, vagula, pallidula, rigida, nudula, Hospes Co- mesque corporis, qua nunc abibis in loca, nec, ut soles, dabis jocos?* Et alius, referente Appianò, ejusmodi sibi in Arragoniæ urbe clarissimâ erigendum momentum curavit:

**QVO VADAM, NESCIO. INVITUS
MORIOR. VALETE POSHHUMI.
M. POSTHUMIUS EQVES.**

Diogenes quoque ab Adrianò Imp. quid *mors* esset interrogatus, respondisse fertur: *Inerta peregrinatio; somnus æternus; pavor divinum.* Quàm misera Ethnicorum à DEO ejusque Ecclesiâ alienorum fuerit conditio, quàm ægrè plerique ex hac vitâ discesserint, alterius tum dubii, tum nescii, ex his idque genus aliis aliorum dictis oppidò patefcit. Philosophorum etiam illius aquilæ *Aristotelis* verba última quid aliud sonant? Moribundum enim hunc dixisse ferunt: *Fædè hunc Mundum intravi: anxius vixi: percur- batui egredior: causa causarum miserere mei.* Philosophi gentiles miram humani corporis compagem animâ vividam & viribus vege- m, aspectuque pulchram tam subito collabi, colliquescere, putre- **scire, & in cinerem ac pulverem redigi cerneates, causas funestæ**

ac

actristis hujus *Δαλύσεως* imò *μετάρροφ φόσι* mentis acie scrutantes, in variis hæreses distracti, alii eas ad ideam, alii ad materiam primam *πλυφρομω* retulerunt, eamque materialis corporis velut fragilis domicilii, pertæsam nobiliorem habitationem appetere statuerunt, alii fato inevitabili, alii Platoniorum numerum arcanae virtuti, alii astrorum in inferiora corpora potestati, diem, horam, modum Hominis ex hæc vitâ migrationis adscripserunt. Et si verò laudanda hæc est in Ethnicis Mortis meditatio, quam tanti fecit *Plato*, ut philosophiam ipsam *μελέτην τῆ θανάτου* definierit; veram tamen mortis, seu potius in vitam per Mortem transitus causam indagare caro humana ingenive acumen non valuit. Nos verò ex scholâ *JEHOVÆ* didicimus, numerum dierum nostrorum esse apud *DEUM* certum, finem eorundem præscitum, prævisum & præfixum *Job. 14. v. 5. Psal. 139. v. 16.* Causam verò veram conditionis humanæ caducæ esse *Peccatum*, quod *δύναμις τῆ νόμου* omnes homines reatu obligans morti addicit, unde *ὄψωνον* & *κλώτερον τῆ θανάτου* à *Paulo* dicitur, & paratam executionem habet. eamque juxta in senes & juvenes exercet, & infinitis supra allegatis modis mortales hujus lucis usurâ privat. Neque ulli hominum Natura necessitatis suæ facit gratiam; leges sanxit communes, non indulgit privilegia. *Quin Oriens* noster ad hunc occidentem unice collinat: totaque vitæ fabula omnes actionum humanarum scenas tandem ad hanc revocat catastrophem, atque ut inchoandæ ita exigendæ vitæ modum, æquâ omnibus lance natura parens admetitur. Equidem non rarò in futurum tempus novas rationum tabulas condimus, & prolixam negotiorum seriem molimur: Fata tamen aliâ incedunt viâ, & singulis diebus tot notorum ignotorumq; funeribus errorem calculi nostri demonstrant, atque restantur quod

ὅθεν ἀκιδυόμενοι πάντα κρέφα ἀπὸ θεοῦ.

Quicquid enim sumus, alieni sumus, & illud ipsum, quod habemus nec habemus; quicquid possidemus, vitam, corpus, parentes, uxores, liberos, amicos & in universum bona omnia munus accepimus: à quo? à *DEO*. Usum fructum is concessit nobis, sed ejus periodos ille muneris sui arbiter; liberrimè temperat. Nos oportet in promptu habere, quæ in incertum diem data sunt, & appellatos sine quærelâ reddere: cum pessimi debitoris sit, creditori facere convictum. Attendamus, *Cives Academicæ*, quæ acutissimus iterum *Seneca* *ignarus* quamvis *Christi* & à *DEO* alienus quasi lib. de *Consol. ad Marciam* c. 20. de morte nobis sequentibus neulcat verbis; *Oignares malorum suorum, quibus non mors ut opti-*

missa

num natura inventum laudatur! quæ, sive felicitatem includit, sive calamitatem repellit, sive satietatem aut lassitudinem senis terminat, sive juvenile ævum, dum meliora sperantur, in flore deducit, sive pueritiam ante duriores gradus revocat: omnibus finis, multis remedium, quibusdam votum, de nullis melius merita, quàm de his; ad quos venit, antequam vocaretur. Quis non miretur nostrum, quando hæc legimus aut audimus? Equissimum certè est, quando hæc & talia curatius aliquantò consideramus, & tutissimum, ut omni die, omni horâ ad decretoriam illam Mortis diem & horam nos præparemus, eamque horam omni loco & tempore nobis præsentem ob oculos statuamus, quam immutabilis consiliè singulis decretam, nemo effugere, nemo evitare potest. Illa quam, horam, de quâ iterum Seneca: *Quicquid egeris, tùm pat cum animam ages: & divinus ille Plato: Cum jam morietur homo, tu illam anxietas & trepidatio, quâ cuperet universam vitam in pietatis & justitiâ à se esse transactam.* Sermones verò illi de tormentis damnatorum post hanc vitam hætenus ab impiis irrisi, fidem sibi faciunt, quos sint verissimi. Admodum memorabilis est sententia; omniumq; mortalium oculis semper & ubiq; exponenda, & animis penitentiis, insigenda quam didicimus à Moise, assiduam Mortis meditationem à DEO impetrante: *Docce nos, Domine, numerare dies nostros, ut applicemus cor ad sapientiam.* Nulla namque melior vitæ humanæ rectorix, nec ulla validior adfectuum humanorum domitrix, quàm Christiana & assidua Mortis singulis diebus, imò horis ne dicam momentis cervicibus nostris imminenti consideratio & meditatio. Hanc autem nobis sæpè per plateas piæ resonantes Nenia & tinnientes in turribus campanæ inculcant, & mortem ubique latus nobis claudere, & grillatorios vitæ nostræ gradus velocitate suâ prævertere, nec rarò castra nostra, antequam ea nos occupemus, expugnare edocent & quasi voce concionantur. Cumque harum tam lugubrium concionum documenta sub meò hõc Magistratu vobis hætenus exhibuerim plurima, tum ex animo doleo, qui sub ejusdem ultimò decursu, quem mihi speraveram aliquantò feliciorem & hilariorem, iterum Vobis spectatum Mortalitatæ humanæ exemplum in Matronâ lectissimâ proferre cogor. Succedunt enim jam, ut apparet, funera funeribus. Namque vix præterlappi sunt dies sex, ex quo Vir Nobiliss. ac Ampliss. DN. JOANNES FESTINGIUS Uxorè suam dilectissimam in ipso flore ætatis cum recens natò inque utero maternò prius exinctò filiolo exequias paravit. Hæc lucè Vir Spectatissimus ac Præstantissimus DN. JACOBUS DISTLERUS Senator hujus urbis gravissimus, Sereniss. Principum Meclenburgicorùm DN. storum Clementissimorum, nec non Statuum Provincialium Thesaurarius arutissimus, secundum Viduus moestissimus Lessium Matronæ laudati-

sine ANNE MARGARETÆ PALTHENIÆ Conjugi charissimæ facit,
 eamque veluti potissimam portionem cordi suo avulsam esse acerbissimè lu-
 get. Initium autem mortalitatis piè defuncta cepit Anno MDCLIV. die
 XIII. Septembris Patre Viro Nobiliss. ac Literatissimò. DN. JOHANNE
 ENGELBERTO PALTHENIO, Sacræ Regiæ Majest. Svecicæ olim Te-
 lonii præfectò. Matre verò Matronâ pietate & omnibus virtutibus fœ-
 mineum sexum condecorantibus admodum conspicua ANNA Balemans.
 Avum paternum salutavit Virum Nobiliss. ac Præstantissimum DN. NICO-
 LAUM ENGELBERTUM PALTHENIUM, Senatorem Fridbergensem
 in Wetteraviâ optimè meritum. Aviam verò paternam agnovit Matro-
 nam honestissimam ANNAM DOROTHEAM Schulzen. Avus maternus
 ipsi fuit Vir integerrimus DN. HANS Balemans / Civis optimus & inter-
 cenopolas hujus Urbis primus, DN. JOANNIS Balemans / & BARBARÆ
 Warten / filius. Avia verò materna Matrona decoratissima CATHARINA
 Schmiedes / DN. NICOLAI Schmiedes / & ANNE Neufeldes filia. Ab-
 avo Materno gavisa est piè functa Viro integerrimo DN. GEORGIO Bala-
 manni Cive Luneburgensi quondam primariò. Abavia verò materna Ma-
 trona spectatiss. MARGARETHA Badermeisters / Viri Maxime Reverend.
 ac Excell. Da. LUCE BAGMEISTERI, SS. Theol. D. & quondam per XL.
 integros annos in Acad. hæc Profess. celeberrimi, nec non Rev. Minist. Ro-
 stochiens. Superint. graviss. Soror germana, quem ego, utpote Avum,
 meum paternum meritò honoris gratiâ hic nomino. His ergò Majori-
 bus Parentibusque in hanc lucem edita per lavacrum regenerationis in
 S. Sancto renata est, & Corpori CHRISTI, quod est Ecclesia, inserta, ex
 uberibus maternis cum lacte pietatem & modestiam sexui suo convenien-
 tem hausit: quarum initia infantilia cum ætate creverunt, & Matris in-
 stitutione atque exemplo confirmata sunt. Hinc vitam instituit verè vir-
 ginalem, non more Virginum Perficarum in congressibus juvenum, sed ex
 emplò Helcanæ, Paulinæ & De metriæ perpetuis laboribus isti sexui
 convenientibus se oblectavit, in iisdemque ita excelluit, ut non opus esset, eam
 subtilem locò moniti sponsalitiū more Romanorum fusò & colò donare, potes-
 sit maritales lanâ coronare. Probè enim hæc ipsa edocta nulli suæ ætatis Virgini ces-
 sit. Unde adultior plenisque nubilis annis facta, procos non amatoris phileris, ut
 Lucilia quondam, sed nigricantibus oculis *Edizum* Veneris æmulis nil
 nisi virtutem castumque amorem spirantibus sibi conciliavit. Inter quos cum &
 supra laudatus DN. JACOBUS DIESTL. nostri ordinis faventissimus viduum tunc
 lectum premens illam ambiret, illum præ reliquis omnibus elegit, nec naufragium
 maritalæ, quod cum primâ conjugæ jucundissima ejusdem cum priore nominis AN-
 NA MARGARETHA Schestens / passus ante annum fuerat, extimuit, sed eidem An-

1677. die 11. Febr. felici conjugali n^o exn copulata, virtutes, quas cum lacte materno quasi suxerat, multis experimentis exseruit: Cum Phidiacā namque venere cohi institit, cum Lacænis & Chinenſibus domi se continuit, oculos nunquam à Maritō deflexit, & cum Armeniā Tygranis conjugē alieni Mariti formam penitus ignoravit. Nec amatorum delusionibus delectata, ut Penelope: non in subſessoris gremiō reſedit, ut Clytemneſtra: sed caſtitati votum dictum devotē servavit. Insuper imperiū in Maritum non affectavit, sed cum eō in tantā animorum conjunctione vixit, ut crederes unam mentem in duobus fuiſſe diviſam corporibus Conſenſus tantus inter eos fuit, ut ludus præ eo ſit turturum, quæ in proverbium tranſiit, concordia, ut nec major inter Pomponiam Atticum ejuſque uxorem, quæ tantopere extollitur, animorum conſpiratio eſſe potuerit, nec Viriplacæ fanum unquam ingredi opus fuerit. Binubi naufragio maris unde vix evaſerunt, comparari ſolent. At ſponſus hicce ſecundō hoc connubiō non naufragium paſſus, ſed ſidiſſimam thori laborum & curarum ſociam & conſortem nactus, in portum, quaſi tranquillū deductus cum conjugē ſuā per XIII. terē annos conjunctiſſimē vixit. Nec verō amor hicce tam ſincerus conjugalis ſine fruſtu extitit; Quin potius ANNA MAERGARTA noſtra Maritum ſuum octo Liberis, ſinceri amoris conjugalis obſidibus beavit, duobus ſcil. Filiis, ſexque Filiabus JACOBO majore, ANNA MARGARETHA, CATHARINA MARGARETHA, DOROTHEA, ELISABETA, JACOBO minore, ANNA ELISABETA & ANNA DOROTHEA, quarum ſex, quinque nimirum Filia & primogenitus Filius tenerā ætate hujus mundi amurcam ſatiſdientes beatorum conſortium appetiverunt, nunc eidem reunitiſſimam affatu angelicō ſalutant, Filio unico JACOBO ſcil. minore, Filiāque unicā ANNA MARGARETHA adhuc ſaltem ſuperſtitibus, in quibus ad virtutem informandis piē defuncta omnes ingenii vires exemplō Aureliæ Cæſaris & Attiæ Auguſti matrum, intendit. Verūm uti nihil in hac vitā ſtabile, nihil diuturnum, ſed omne creatum continuis mutationibus quaſi Euripis obnoxium, itā felicitas hæcce dulciſſimarum animarum ingen-tem experta eſt Syraxin. Sub auſpiciū namque præſentis anni *margarithis* noſtra continuis ferē vomitionibus divexaria cepit, cum *ἀνορεξία* omnium ciborum, quam tuſſis lenta cum calore quodam præternaturali comitabatur. Fermentum namque ventriculi planē erat deſtructum, viſcera reliqua coctionibus dicata corrupta; hinc orta cachexia totius, quibus ab ipsis quidem incunabilis appropriatis obviam itum remediis, nihilque intermiſſum, quod vel pravam viſcerum diſpoſitionem corrigere, vel Oeconomiam totius corporis turbatam in- priſtinum deducere ſtarum poſſet. Affulgebat quidem interdum reſtitutionis ſpes tantō etiam ante ſeptimanas ſex cum molimine, ut & domi inambulare, æri externo ſe committere, vicinos inviſere, Domum Domini ingredi, ibidemque coram facie Eccleſiæ cœleſti viaticō inſtrui non fuerit verita. Verūm quo ſucceſſu, eventus docuit. Vix enim peractis ſacris proprios adire lares ob vires plane proſtratas potuit. Morbum namque ipſum longē majora gravioraque quam antea comitabantur ſymptomata, Vomitiones ſcil. continuæ, cordis anxietates com- roſionesque, difficilis reſpiratio, & qua hujus generis erant ſexcenta alia, tan- tum

eoque cum impetu tenerissimum hocce corpus invadabant, ut vel hoc ipso mo-
 mento extremum vitæ dixeris imminere terminum. Verùm occursum & hisce
 tum temporis insultibus diu pariter noctuque, nihilq; vel à Dn. Marito vel à me
 in consilium adhibitò intermissum eorum, quæ vel unquam eum à fidò Marito,
 tum etiam à provido prudenteque Medico desiderati poterant. Cumque jam ad-
 stantes illam è vadis planè emeruisse existimarent: Ecce inopinatò XIX. hujus mens-
 sis die circa horam decubitus contemnatus quasi Dn. Maritus meam per famulum,
 præsentiam desiderat. Accedens ego, omnia desperata animà adverti: partium namq;
 nobilium robur, quarum officio vita carere nequit, jam deficiebat, calorque nari-
 vus omnis post DEUM curationis author, cum humidò suo radicali pedetentim ex-
 tinguebatur. Ipsa igitur, quò loco erat, satis gnara, reculas colligebat suas, ac-
 citoque Dn. Confessionario Viro Pl. Reverend. Nobiliss. & Excell. Dn. FRANCISCO
 WOLFFIO. SS. Theol. D. & Profess. celeberrimò, nec non Pastore Mariano vigilan-
 tissimò DN. Colleg. Adfines & amicò meò honorandò intimatè, divinæ voluntati
 suam conformans fatalem metam summâ mentis tranquillitate expectabat, subin-
 deq; cum Dn. Confessionario cantilenas funebres repetens: Jesu der du meine Seele
 &c. und Greue dich sebr o meine Seele/ und: Wenn mein Stündlein verghanden ist. item:
 Herr Jesu Christ wahr Meins uns Gott. & plusquam centies ingeminans, Ach Jesu
 hilf! Ach sey gnädig/ Jesu! Jesu! Ach Jesu hilf doch herwinden. plena optimæ spei ac
 fidei in utris Mariti dilectissimò nunc vidui Mœtissimò præsentibus aliquot hone-
 stissimis Matronis in ipsò flore ætatis, cum 19. annos, unum Mensem novemq; dies
 vivendo explevisset. 22. Octobr. inter 5. vel 6. vespertinam viam universæ carnis in-
 gressa, in sinum *Abrahæ* translata, æternùm nunc tripudiat. Hocce iteratò vulnere,
 quin Dn. Vidui præcordia hient, nemo est, qui dubitare audeat. Ast dolere quidem
 concessum, dolori verò indulgere est effœminatum. Audi Philosophum *Senecam*
 tibi immoderatè lugenti obloquentem: Cur Maritos nos cogitaverimus, cogite-
 mus & esse nos Viros. Non sentire mala sua, non est Hominis, non ferre, non est viri
 invidere est non amare, si uxorem in terris potius servientem, quàm in cœlò regnan-
 tem cupis, ut ait *Sylbius*. Non invideris itaq; ut iterum *Senecæ* verbis utar, uxori tuæ,
 Quiescit illa tandem libera, tandem tuta, tandem æterna. Consoleris itaq; te Verbis
Ambrosianis, quâvis *Ambrosiæ* dulcioribus: Jam, jam, Conjux animo meo Charis-
 sima, quanquam immaturo discesseris obitu, beata tamen, quæ ista non sustines, nec a-
 missam conjugem mœrere compelleris, quæ vel absentem diu ferre non poteras. Nec
 enim pie defuncta *Darii* à *Democrito* requisitum immortalitatis Remedium, non
Caij vel *Marc Plautij* idirum sacrum desiderat, sed piis Exsequis ad *Oecometerium* illi,
 dormitorium exuvias deduci ac recondi postulat. Nobis hocce pietatis officii non
 tantùm Christiana condolentia & Vidui Mœtissimò dignitas in ampliss. hujus civi-
 tatis ordine constituti, ac de nostro ordine benè merentis, deincepsq; pro viribus me-
 rituri imperant, sed & à nobis pia Manes *DIESTLERIÆ* nostræ idiplum exposcunt
 & flagitant, Postulat præsentis temporis ratio & necessitas, ut nos ipsos nostrumq;
 omnium & imprimis a lmxæ Matris *ACADEMIÆ, URBIS, PROVINCIÆ*, adeoque toti-
 tius *GERMANIÆ* Patriæ dulcissimæ salutem & incolumitatem Deo commendamus,
 seisi precibus iratum placemus & calamitates, quæ imminere videntur, evertamus,
 Conventus fiet hodiè horâ prima in Templò Mariano. Illic ergò ut omnes jurisdicti-
 onem comiter agnoscetes frequenter conveniant, eos seriò monemus, & pro
 officii ratione se dulò hortamur. P.P. Sub Sigillò Rectoratus XXX,
 OÛobry. Anno c10 10c LXXXIII.

GK

1671. die 11. Febr. felici conjugali nexu copulata, v
quasi fuxerat, multis experimentis exseruit: Cum
institit, cum Lacænis & Chinenſibus domi ſe
rito deflexit, & cum Armeniâ Tygranis conjug
ignoravit, Nec amatorum deluſionibus delectata
gremiò reſedit, ut Clytemneſtra: ſed caſtitati vot
ſuper imperium in Maritum non affectavit, ſed
junctione vixit, ut crederes unam mentem in di
Conſenſus tantus inter eos fuit, ut ludus præ eo ſit
transiit, concordia, ut nec major inter Pomponia
tantopere extollitur, animorum conſpiratio eſſe
unquam ingredi opus fuerit. Binubi naufragio
parari ſolent. At ſponſus hicce ſecundò hoc co
ſed ſidiſſimam thori laborum & curarum ſociam &
quasi tranquillū deductus cum conjugē ſuā per XIII.
Nec verò amor hicce tam ſincerus conjugā
potius ANNA MAERGARTA noſtra Mariti
ri amoris conjugalis obſidibus beavit, duob
JACOBO majore, ANNA MARGARETHA
GARETHA, DOROTHEA, ELISABETHA
ANNA ELISABETHA & ANNA DORO
que nimirum Filia & primogenitus Filius te
cam faſtidientes beatorum conſortium appet
eam aſſatu angelicò ſalutant, Filio unico JA
unicā ANNA MARGARETHA adhu
bus ad virtutem informandis piè defuncta o
Aureliæ Caſaris & Attiæ Auguſti matr
nihil in hac vitā ſtabile, nihil diuturnum, ſed om
bus quaſi Euripis obnoxium, ita felicitas hæce
tem experta eſt Syraxin. Sub auſpiciū hanc
noſtra continuis ferè vomitionibus divexaria cepit
rum, quam tuſſis lenta cum calore quodam præ
mentum namque ventriculi planè erat deſtructu
dicata corrupta; hinc orta cachexia totius, qui
lis appropriatis obviam itum remediis, nihilque
viſcerum diſpoſitionem corrigere, vel Oeconomy
priſtinum deducere ſtarum poſſet. Afflige
ſpes tantò etiam ante ſeptimanas ſex cum molimi
externo ſe committere, vicinos inviſere, Domum
ram facie Eccleſiæ cœleſti vaticò inſtrui non fuer
ſu, eventus docuit. Vix enim peractis ſacris pro
proſtratas potuit. Morbum namque ipſum long
tea comitabantur ſymptomata, Vomitiones ſcil.
reſſionesque, difficilis reſpiratio, & quaſi hujus

in lacte materno
que venere coch
nunquam à Ma
ormam penitus
on in ſubſeſſoris
tè ſervavit. In
animorum con
iſam corporibus
in proverbium
que uxorem, quæ
riplacæ fanum.
evaſerunt, com
nafragium paſſus,
tus, in portum,
unctiſſimè vixit.
extitit; Qvin
o Liberis, ſince
ſexque Filiabus
ARINA MAR
BO minore,
um ſex, quin
is mundi amur
eidem reuniti
minore, Filiq;
ſtitibus, in qui
vires exemplò
Verum uti
nuiſ mutationi
nimarum ingen
ni *margeitns*
omnium cibo
itabaturi Fer
qua coſtionibus
dem incunabu
quod vel pravam
tis turbatam in
num reſtitutionis
nambulare, aeri
ibidemque cor
rum quo ſucceſ
s obvires plane
traque quam an
anxietates com
centa alia, tan
tum

